

مرند اۆيکو

Mərənd öykü

گلدی - گندر

یازار: سعید نجاری

Web address: www.marand-oyku.arzublog.com

Facebook: www.facebook.com/marandoyku

Email: rezaaydin491@yahoo.com

گلدې-گندر

سعيد نجارى

گونش باتماقدايدى. آرتىق، بۇ گون كىمسەين او نو قو رتارماغا گلەجەيىنى گۈزلەمىردى. زلزەدن ھاراداسا اوچ ساعات گىچمىشىدى، او زاقدان ھاي-كوي، قىشقيرتى، آغلاشما سسى گلىردى. ھردن دە چۈلە داغىلىشىپ يىپەسىنى آختاران مال-داوارىن ملشمەسى ائشىدىلىردى.

بىر آندادونىا قارىشمىش، ھر نە او چوب باشىنا تۈكۈلمۈشودو. يئرىن بئلە تىترەمەسىنى ھىچ بو باشىناجان گۈرمەمىشىدى، ئوين دىر كلرى يئرىندن او ينامىش، تاوانداكى پردىلر سىلكەلەنىپ ئوين ايچىنە چۈكمۈشودقاتى تو ز قو پوب، گۈزونون قاباغىندا ھر يئر تو ز تو رپاق ايچىندە ايتىمىشىدى.

او غلان دۈردىش ساعات بو ندان قاباق كندە يئتىشمىشىدى، تىك آناسى ائودەيدى، مطبخدەكى تىدىردە چۈرك ياپىردى. آناسى قو نشو كندە، بىيىسىنە ديمەيە گىتمىشىدى. ائلە آيدا بىر يول باجىسىنىن گۈرۈشۈنە گىندردى. او غلان، باجىلارىنى دا گۈرمەمىشىدى، ھەرسى اۋز ائويندەيدى، گىدىب گۈرەجكدى ھلە. زلزە ھىچ گۈزونو آچىب، كندەكىلرى گۈرمەيە فورست وئرمەدى. بىر آز دىنچەلىب چۈلە چىخاجاقدى، اما بئلە گىتسەيدى، چۈلە چىخماسى دا الچاتماز بىر آرزى او لاجاقدى، آناسىندان دا ھىچ بىر خبر يو خ ايدى، نچە يول، «آنا، آنا، سسىمى ائشىدىرسن؟» دئە سسلەيىشىدى، اما آناسىندان جاواب گلەمەمىشىدى.

اسەن يئل ھردن تىدىردن گلن توستو ايىنى او غلانىن بو رنونا تو خوندوروردو. اوستوندە بىر يىغىن تىر، پردى، كرپىچ وار ايدى، قىچلارىنى ھىچ تريۈە بىلمىردى، سول قىچى چو خ آغرىيىردى. شانسىندان ئوين يو غون دىرھى او تاقداكى كىلىن اوستونە دوشوب، يئرە بوتۇو بىخىلمايىشىدى، او غلان دالى اوستە دوشوب، باشى بوينو يئرلە دىرھىن آراسىنداكى بو شلوقدا قالمايىشىدى.

مطبخدن چىخىپ او تاغا گلندە آناسىنىن ياپدىغى چۈركدن نچەسىنى گۈتۈروب گىتمىشىدى، آخسام اوستوسوزمە قاتىقلا تزه چۈرك چو خ ياپىشىردى.

«تزه چۈرھىن ايىي يامان خو ش گلير منە. سنىن چۈركلرۈە چو خ غرىسەمىشىدىم،» آناسىنا دئىمىشىدى.

«جانىوا ياراسين، او غلوم، گۆتور يى او تاقدا سوزمه قاتىق دا وار، اپار او ردا يى»، او غلونا باخاراق دئىمىشىدى اناسى.

نچە چۆرك گۆتوروب او تاغا گلمىشىدى، الينده چۆرك، قاتىغى اختاراركن يئر-گۆي سىلكەلەنىپ باشىنا تۆكۈلمۈشىدۇ. قاتىغى تاپا بىلمەمىشىدى، اۋزو دە چۆركلەر دە يئره سىرلىمىشىدى. ائو خارىلتييلا باشىنا او چموشىدۇ.

ائولرى كندىن او بىرى ائولرىندىن بىر آز آراالى يىدى. كندە بىرمى ائو ول ايدى، كندىللىرىن چو خو شەرە كۆچمۈشىدۇ، ھردن دە كندە گلىردىلەر. قديم زامانلاردا كند يوزائولى ايمىش، اما گنتىدىكە كندىن اداملار آزالىب، ائولرى دە بىرير بوشالىب او چموشىدۇ. ايندى، قالان ائولرى دە كى بو زلزە يىخىب داغىتمىشىدى.

كندىن ھاي كوي سىسى قو وزانمىشى، اما كىمسە بو نلارنى ائولرىنە سارى گلمەمىشىدى، دئىھن بو ياندا بىر ائوين او لدوغو كندە كىلرىن يادىندان چىخمىشىدى. بو داغ كندىنە قو رتارىچىلارنى گلىب چاتماسى بلكە صاباھاجان، بلكە دە بىر-ايكى گون چكەجكدى. كندە دە كى داھا چو خ قارى قو جا، آرواد او شاق قالمىشىدى گنجلر ايشدن اۋترو او زاق شەرلەر چىخىب گنتىمىشىدلر او غلان دا بو گند نلردن بىرى يىدى گند نلرىن چو خو ايلدە بىر يول كندە گلىردى، بعضىلرى دە او غلان كىمى نچە آيدان بىر گلىردى، بعضىلرى ايسە گندر گلمز او لموشىدۇ.

بىر گۆز قىرپىمىندا ائوين باشىنا او چماسىنا ھىچ اينانا بىلمىردى ھلە يول بو رغونلوغو جانىندان چىخمامىشىدى، او توروب دىنچىب، كندى دولانماغا گندجكدى، باجىلارنىن ائوينە او غرايا جاقدى. بۈيۈك باجى سىنىن ايكى آي قاباق او شاغى او لموشىدۇ، كندە يئتىشىندە اۋزونە، «كندە خو ش گلدىن، دايى»، دئىمىشىدى.

اىلك آنلاردا اۋلدويونو سانمىشىدى، گۆزلرى قارالمىشىدى، اۋنچە قو ل قىچى كئىمىش، سو نرا بالا-بالا گىزىلدەمەيە، سىزىلداما، آغرىماي باشلامىشىدى. گنتىدىكە آغرى بوتون بدىنىنى بوروموشىدۇ، او ندايا جان ھىچ حىس ائتمەيى بىر آغرى؛ آجى، او مودسوز بلكە تو ختاماز بىر آغرى. او يان بو يان باخمىشىدى، باشىنىن اوستە بالا جا بىر باجا گۆرمۈشىدۇ. باشىنى قالدىرماق اىستەمىشىدى، بو يوندان بىر آغرى گلىب باشىنا يىغىشمىشىدى، باشى گىجەلمىشىدى. اۋزونە باخمىشىدى، دۈشۈندن آشاغى سىنى گۆرە بىلمەمىشىدى، بدىنىن يارىسىندان چو خو او چونتولارنى آلتىندا قالمىشىدى. باشىنا نە گلدىنىنى ھىچ بىلمەمىشىدى. او زاقدان، يىخىلان ائولرىن

خاریلتی سینی ائشیتیمیشدی، سو نرا قیشقیریشمالار، آغلاشمالار، آنلاشیلماز های-کویلر قو وزانمیشدی. زلزله نه او لدوغونو او زاقدان، رادیو تلوویزیو ندان ائشیدیب گورموشدو، گوندلک کرده او خوموشدو، اما او نو بئله یاخیندان تجربه ائتمهیشدی، او نون نه قورخونج، آجیماسیز بیر شئی او لدوغو بئینینی سیلکه له میشدی.

سو نمکده او لان او دون توستوسو یئیندن بو رونا دیمیشدی. آناسین یان دیردیغی او د ایدی بو . «آنا، آنا، سسیمی ائشیدیرسن؟» دئییه وار گوجویله قیشقیرمیشدی. جاواب گلمه میشدی، یئیندن آغلایا-آغلایا قیشقیرمیشدی، یئنه ده هئچ بیر جاواب گلمه میشدی. بنش او ن یول آناسینی چاغیرمیشدی، سو ندا سسی بیتیمیشدی، بلکه ده باتمیشدی. های قیشقیرمیشدی، سسی چیخمامیشدی، آدامین یو خودا سسی نین چیخما دیغی یادینا دوشموشدو، یو خودا او لدوغونو سانمیشدی، سوئو نمیشدی. «نه یاخشی کی، بوتون گوردو کلریم یو خوموش،» دئمیشدی. جانینا بیر آز هئی گلیمیشدی، قو وزانماق ایسته میشدی، او آندا اوستونده کی پردیلردن بیر یی بیر آز د بهشیب، ساغ قو لونون اوستونه تورپاق سپه لنمیشدی، سو ل قیچیندا کی آغری یئنه قایتمیشدی. دو رومون یو خو او لمادیغینا، لاپ آشکار گئرجک او لدوغونا اینانمیشدی. یئنه قو یونون دببندن گلن بیر سسله آناسینی چاغیرمیشدی، اما هئچ بیر سس ائشیتمه میشدی. یاخیندان بیر سس، بیر جینقیرتی گوزله میشدی، باشقا بیر اینسانین سسین نجه ده او مودوئریجی او لدوغونو عؤمرونده بیرینجی دفعه دوشونموشدو.

دونن آخشام تئهران دان چیخمیشدی. گئجه ساعات او ن بیرده ماشینا مینمیشدی. ماشین تئهران دان چیخاندا موسافیر آختارارکن بیر آز گنجیکمیشدی. سوروجو، او توران موسافیرلرین دیلنمه سینه، ناراضی لیغینا باخماییب، او ز ایشینی گورموشدو. نچه موسافیر تاپیب، قزوین ه، زنجان ا میندیرمیشدی و لدا ماشین خاراب او لموشدو، بیر ساعاتدان چو خ یو لدا قالمیشدی لار. سحر ساعات او ن هندورینده شه ره چاتمیشدی. شه ره گورمه لی ایشلری وار ایدی، ایشلرینی ساهمانا سالیب، ائو اوچون بیر آز آیین او یون آلا ناجان گولو رتا او لموشدو. آجلیغینی یاتیرتماق اوچون کئکدن-زاددان آتیشدیریب، کند ماشینلارینین دایاناجینا گئتمیشدی. ماشین تاپاناجان هاراداسا بیر ساعات گئچمیشدی یو ققوشلاری او دقونا او دقونا گئدن داشقا بیر ماشینلا چیخمیشدی. کنده گئدیب چیخماق بیر ساعاتدان چو خ چکمیشدی.

هر دؤنه تئلغو ن آچیب، گلمه یینی دئیردی، اما بو دؤنه خبرسیز گئتمک ایسته میشدی. بئله سینه آنا-آناسینین، باحیلارینین داها چو خ سوئینه جه یینی سانمیشدی. ائله، سان دیغی دا دوز چیخمیشدی، آناسی، او نو بیردن گوزوکده، قاناد آچیب او چاقاق کیمی او لموشدو.

گۆزلىرىنى بىر لىدەرك باشىنىن اوستونىدەكى باجادان ائىشىيە باخدى. آرتىق، ھاوا آلاقارالىق ايدى، بىر آزادان ھاوا قارالاجاقدى، سو يوق دوشەجىدى. دىد رگىن دوشموش مالداوارىن، تو يوق-خو روزون قو خوسو جاناوارلارى، چاققاللارى چكىب كندە گتيره جىدى. كندىن ياي گنچىرىندە چوخ سو يوق او لدوغو او شاقلىقدان يادىندا قالمايشدى. ھلە قىشدا كى ھىچ! آلاھ گۆرستمەسىن، يئر-گۆي دو نوردو، يوليولاچاغى قار باسىب، شەرلە، او بىرى كندىرلە گل-گىت كسىلىرىدى. يول ايدارەسىنىن لو دىرىنىن گلىب يولو آچماسى ايكى-اوج گون چكىردى.

ايتلىرىن ھوروشمەسىنى ائىشىتىدى. فاجىيە گۆزونون اۋنۇندە پىرىلدايىردى. آناسىنى سىسلەدى، ھىچ جاواب گلەمدى. آتاسىندان، باجىلارىندان، كورمىنلىرىندە دە ھىچ خبر يوخ ايدى، دىرى ايدىلر مى، اولموشدولر مى، ھىچ بىلمىردى.

باياقدان گلەن قىشقىرىشما-آغلاشما سىسى بىر آز آزالمايشدى، آما يئە ائىشىدىلىرىدى. بلكە خالق آغلاماقدان يورولموشدو، بلكە دە او غلانىن قولاقلىرى آغىرلاشمىشىدى. ھردن آجلىق حىسى مەھمىنى او ووردو، آما آغىر قورخودان گلەن ھوونوش، آجلىغى باسىردى.

يئە يئر تىترەي، شىد تلى ايدى، آما اولكىنە چاتمازدى. اوستونىدەكى دىرك-كرىچىلر سىلكەلىدى. بويونبو غازىنا بىر آز تورپاق توكولدو. بدىنىن دە داھا چوخ سىخىشىدىغىنى دو يدو. سولغون بنىزىنىن رنگى بىر آز دا قاچدى.

بو يئرە نە گلىب؟ نىيە اۋز يىرىندە دو را بىلمىر؟» دوشوندو. ھىچ بىر ايش گۆرە بىلمىزدى. «دئىس، بو گىجە بو ردا تورپاغا قوللاناچاغام،» دئە باشىنىن اوستوندان ائىشىيە باخدى. ھاوا بوتون قارالمايشدى. گۆي قارالىق ايدى. بىر آز گۆز دولاندىردى، ھىچ نە گۆرمەي، سوندا بىرلەمىش گۆزلى قارالىب اۋزۋازونە يولمىلدو. ياواش-ياواش گىجەن جاني سو يويوردو، او غلانىن بدىنە دە بىر اوشوتمە دوشوردو. ووجودو آغرىيىردى مى كئىشىشمىشىدى مى اۋزو دە ھىچ آيىرد اندە بىلمىردى بو قوروموشدو، سوسوزلوقدان آغزى بىر يئرە بىغىشمىشىدى. گىجە چوكدوكچە يورغونلوق، او مودسوزلوق بوريوردو او غلانى. گۆزلەيى او اوشوتمە ياواش-ياواش جاني ايشلەيىردى. باش گىجەلمەسى وار ايدى، گۆز قارالماسى...

گۆزونو آچدىقدا اولاشما-ھوروشمە سىسى گلەردى بو اولارتى-ھوروشمە سىسە بىر دە مەشمە سىسى قارىشىدى. اۋنچە نە او لدوغونو سىچە بىلمەدى. بىر آزادان جاناوارلارنى داغىنىق دوشموش قويون قوزيا باسقىن ائىدىيىنى، ايتلىرىسە اولارلا بو غوشدوغونو آنلادى. ھاراداسا

گئجە يارىنى گئچمىشىدى ياخىندان گلن بۇ غوشما سىسى گئندىكجە اۇ جالدى. سىس سىسە قارىشىدى، قىيامتىن قۇ پدوغونو ساندى اۇ غلان. بئش اۇ ن دىققەن سو نرا ملىشمە اۇ لاشما سىسى ياتدى، يالنىز هوروشمە سىسى گليردى. ياواش-ياواش هوروشمە سىسى دە سئىر كلىشىدى. بۇ غوشمانىن هارا چاتدىغىنى، جاناوارلارنى مى ايتلرن مى غالب گلدېيىنى بىلمەدى. يئە اۇ زاقدان سىزىلتى سىسى گلدى. باياقدان حىوانلارنى سىسى اداملارنى سىزىلتى سىنى باتىرمىشىدى. تىدىردەكى اۇ ددان، آرتىق، آرجا توستو اىيى دىيردى بۇ رونا. اۇ غلانىن آغزىندان بۇ غ چىخىردى.

يئە يئر تىترەدى، پردىر كلىر خىرچىلدادى، چاتلامىش، يارىسى اۇ چموش بىر دۇ وار تۇكولوب داغىلدى. كرپىچ پارچالارى اۇ غلانىن اوستونە تۇكولدو. باشى آغىرلاشىدى، آغرىدان، گوجسوزلوكدن، اۇ چونتولارنى باسقى سىندان گۇزلى قارالدى. گئجە بىتمك بىلمىردى، سىزىلتىلار، آغلاشمالار...

«بۇ ردا بىرى وار؟ سىسىمى ائشىدن وار؟» دئىە بىر سىس دىدى قۇ لاغىنا.

اۇ غلان بايغىن دوشوب يۇ خسا يۇ خولادىغىنى بىلمەدى. گۇزلىرىنى آچىب يۇ مدو. باشقا بىر سىس يئە سىسلندى:

«قۇ درت قارداش، تىللى باجى! سىسىمى ائشىدىرسىز؟»

اۇ غلان بوتون گوجونو بۇ غازىنا بىغىب، «بۇ ردايام،» دئىە قىشقىردى.

سىسى ائلە دە گوجلۇ دئىلدى، آما ائشىكدەكىلردن بىرى اۇ نو ائشىندى.

اۇ ياندان، اۇ اۇ چوق اۇ تاقدان بىر سىس گلدى. دئىەن اۇ ردا بىرى وار، «دئىە يۇ لداشىنا سىسلندى.

«بۇ ردا بىرى وار؟» دئىە اداملاردان بىرى قىشقىردى.

اۇ غلان، «بۇ ردايام، اۇ تاقدا،» قىشقىرراق دئدى. سىسى جورولده بىردى.

هله گون چىخمامىشىدى، آمّا دان يئري آغارمىشىدى، خۇرۇزلار يىن بانلاماسىندىن خبر يۇخ ايدى،
بلكه يۇخويا قالمىشىدىلار، بلكه ده دونن گىجە چاققاللارا يىم او لموشدولار. قۇيۇن قۇزۇنۇن دا
سىسى گلمىردى، دئە سىن گىجەكى بۇ غوشما دا يىنلىمىشىدىلار.

«سىس وئىر گۇر ك هارداسان!» دئە آداملاردان بىرى يىنە سىسلەندى. آرتىق، ايكى آدام او غلانى
قۇرتارماغا گلمىشىدى.

بۇ ردايم، او تاقدا، انام مېخىدى، اۇنچە او نو چىخاردىن، «دئە چىغىرتى يا دۇندو سىسى.

«سىن مېخە گىت، مىن او تاقداكىنى چىخاردارام،» دئە آداملاردان بىرى.

او تاغا ياخىنلاشان سىس، «دىنلن گۇرۇم هارداسان!» دئە قىشقىردى.

«بۇ ردايم، پىنچىرەنىن قاباغىندا،» دئە چىغىردى او غلان.

او بىرى سىس بىر آز او زاقلاشىدى.

«آي تىللى باجى! تىللى باجى، سىس وئىر!» او زاقلاشان سىس دئە.

او غلانىن قۇلاغى مېخ يۇنۇندەيدى، اناسىندان خبر گۇزلەيىردى. هىچ اۇزۇنۇن نە دۇرۇمدا
او لدوغۇنۇ بىلمىردى. چىخماغا تەسىردى.

قۇرخما، ايندى قۇرتارارام سىنى،» دئە ياخىنداكى سىس.

«مىن قۇرخمورام، اناما باخىن،» دئە او غلان.

قۇرتارماغا گلن آدام، «اراحات او لما، اناوى دا ايندى يۇلداسىم چىخاردار،» دئە او غلانا اور ك
وئردى.

آغلایا بىلمىردى، بوتون نىسگىلى، قۇرخوسو، اۇزلىمى يىغىشىپ ايچىندە قالمىشىدى. بۇ رادان
چىخىدىقدا نە گۇرەجىي او نو داها دا چۇخ قۇرخودوردو. دامۇ وارىن آلتىندا قالما قۇرخوسو
گىتىدىكچە آزالىب، او نون يئىرىنى ئىشىكدە گۇرەكلەينىن قۇرخوسو تۇتوردو، بدنى سۇيۇوردو، بوتون
آغرىلارنى او نودوردو، اورەيىنىن دۇيۇنتوسو چۇخالىردى.

اوستدن آدامين ايشلەمەك سەسى، نەسەينين فەسەلەتە سە گەلەردە. گەتەدەكە اۇ نون نەسە سەسى اۇ جەلەردە. اۇ غەلەن اوستەندەكە يەكەن يەنگەلەشەدەينە سەزەردە. آزقەلە يەريم سەعتە چەكە آدەمە گەرمە سە اۇ تەيشەلە بەر كەشە ایدە اۇ نون قۇ رتەران اۇ غەلەن تەنەمەردە اۇ نون.

كەشەينە گەرجەك، «آنام، آنام نەجەدە؟ اۇ نون چەختەردە؟» دئە هەولەمەك سە رەشەدە.

تەسمە، يەلدەشەم اۇ نون چەختەردە، «دئە قەرە بەر پەردەينە اۇ غەلەن اوستەندە گەتەردە.

كەشەينە قەلەن بەغە، دۇلە قەشلەري گەزە چەرەردە اۇ غەلەن قۇلەقلەردەن يەپەشەب دەم-دۇلە رەن آتەندەن يەولەش-يەولەش چەكە ائەشە. يەنەجە دۇلەن گەنەشەن ائەشەي گەزەنە قەمەشەردە. گەزەلەينە يە مەب آچەدەكەشە اۇ نون سەروەب حەطەن اۇ رتەسەنە چەكە. اۇ غەلەن بەشەينە قۇلەب قەچلەرينە بەخدە. قەچلەرينە تەرتەمەك ائەستەدە، سۇل قەچەينە تەپەدە بەلمەدە، دۇنە گەجەن قەچەندە دۇلەدەغە آغەري لەپ بەرەشەدە. آغەردەن، گەزەلەري قەسەلدە.

كەشەي بۇ حەكتە گەرجەك، «دەرتە، دەرتە، دئەسەن سۇل قەچەن سەنەب،» دئە ائەينە اۇ نون سۇل قەچەينە اوستەنە قۇلەدە.

اۇ غەلەن دۇنەب مەطەخە سەري بەخدەلە يەندەكە آدەمە اۇنەندە بەر آرواد يەره اۇ زەنەشەدە. آدەم حەكتەسەز اۇ تەرمەشەدە.

«آنام، آ-آنامە نە اۇلەب؟» دئە قەشەقەردە اۇ غەلەن.

سەسى ائەشەتەدەكە مەطەخەدەكە آدەم حەطە سەري دۇنەب بەخدە اۇ غەلەن تەنەدە اۇ نون.

«تەري وئەردە عەمە،» دئە چەغەردە اۇ شەقەلەق يەلدەشەينەن آتەسەيدە تەري وئەردە عەمە.

مەطەخەدەكە يەشەي آدەينە ائەشەتەكە آيەغە دۇلە رەب اۇ غەلەنە سەري يەردە.

«سەسەن ائەسمەيلە؟ بۇ رەدە نئەلەرسەن؟ هەچەن گەلەن؟» دئە اۇ غەلەنەن يەنەنە گەلدە.

اۇ غەلەنەن قۇلەندەن يەپەشەب آتەندەن اۇدە. آغەلەمسەنە-آغەلەمسەنە يەنە تەري وئەردە عەمە'دەن آنەسەينە سە رەشەدە. تەري وئەردە عەمە بەشەينە آشەغە سەلدە. گەزەندەكە يەشلەر دەمەرلەنەب تۇرەغە دۇشەمەيە بەشلەدە اۇ غەلەنەن گەزەلەري يەنە قەرەلدە، قۇلەقلەرينەنە آنەشلەمەز بەر گەرەلەتە سەسلەندە، گەزەنەن اۇنەندەكە شەيلە فەرلەنەمەغە بەشلەدە...

گۇزۇنو آچىدىدا گۇتورگەدە گۇردو اۇزۇنو. آغ-قىرمىزى گىنىنمىش دۇردكىشى او نو داشىيىردى. سول قىچى تاختالارن آراسىندايدى. باشىنى قوزايىب ھىندەورىنە باخماق اىستەدى. گۇتورگەنى گۇتور نلردن بىرى، «قىمىلداما» دئىيە او نون باشىنى يىنىدىن گۇتورگەيە ياپىشىدىردى. گىندە-گىندە گۇزىاشلارى زىنە-زىنە آخماغا باشلايدى. يولا باخدى، قىراقدا نىچە پارچالانمىش قۇيۇن لىشىنى گۇردو.

ماشىن يولۇنا چاتىدىدا او نو وانىتىن آرخاسىنا پتى اوستونە قۇيدولار. وانىتىن يانىدا تارى وئردى عىمى'نى گۇردو.

«آتامدان، باجىلارىمدان خبرىن وار؟» دئىيە سۇرۇشۇدو او غلان.

وانىتى يوللاندى او غلان، او زاقلاشا او زاقلاشا، آياق اوستە دۇرۇب باخان تارى وئردى عىمى'نىن اوز-گۇزۇنون ايسلاندىغىنى گۇروردو.